

ding Sygehus var sikre på, at der var blevet opereret med Bonelocement, men at man ikke havde registreret, hvem patienten var.

Det er efter spørgerens opfattelse helt uacceptabelt, at man har udvist sådan en ligestyldighed, hvad angår registrering af, hvad patienterne er blevet opereret og behandlet med. I forbindelse med svaret vil spørgeren gerne have en orientering om, hvilke muligheder der er for at opsøge den pågældende patient.

Svar (22/6 98)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Sundhedsstyrelsen skrev i oktober 1995 til alle sygehusejerne og bad dem om at tage kontakt til de patienter, der var opereret med Boneloc med henblik på, at patienterne blev orienteret om muligheden for kontrol og evt. reoperation og vejledt om klage- og erstatningsmuligheder.

Sundhedsstyrelsen har senere konstateret, at alle sygehuse har taget initiativ til dette. Samtidig blev det præciseret, at alle Boneloc-opererede patienter skal følges nøje med kontroller hvert eller hvert andet år for på et tidligt tidspunkt, at kunne gribe ind med reoperation, hvis der viser sig tegn på løsning af protesen.

Med hensyn til den konkrete sag, som jeg af hensyn til besvarelsens karakter ikke har kunnet undersøge særskilt, kan jeg sige, at jeg også finder det uheldigt, hvis der viser sig tilfælde, hvor det på grund af manglende registrering i journalen ikke er muligt at foretage den ovennævnte opsporing af en enkelt patient.

Jeg håber imidlertid, at den massive presse-dækning af sagen om Boneloc har skærpet opmærksomheden hos de patienter, der er opereret i den periode, hvor Boneloc blev anvendt, således, at de også selv kan være opmærksomme på eventuelle symptomer og søge læge.

Afslutningsvis kan jeg orientere om, at Sundhedsstyrelsen ved cirkulære nr. 235 af 19. december 1996 har ajourført og præciseret reglerne om journalføring. Med hensyn til journalføring af medicinsk udstyr fremgår det således af cirkulærets § 6, stk. 2 pkt. d, at oplysninger herom skal journalføres.

Spm. nr. S 488

Til justitsministeren (25/5 98) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvordan kan ministeren fastholde, at der ikke er efterretnings samarbejde i det såkaldte SIRENE-projekt under Schengensamarbejdet, når to danske og en udenlandsk retsekspert påpeger, at det er der faktisk?«

Begrundelse

Op til Folketingets Schengenafstemning i foråret 1997 sagde justitsministeren den 17. april fra Folketingets talerstol om det såkaldte SIRENE-samarbejde: »Er der noget hemmeligt? Er der noget efterretningslignende? Er der noget med blå briller og skæg? Nej, det er der ikke.«

I radioprogrammet Polaroid den 19. maj 1998 påviser to danske og en udenlandsk retsekspert med henvisning til den såkaldte SIRENE-manual, at SIRENE-projektet under Schengensamarbejdet indeholder efterretnings samarbejde.

Senere er disse eksperter blevet bakket op af lektor i registeret, Peter Blume, i Radioavisen og i dagbladet Information (22. maj side 2). Herudover har den tidligere formand for Folketingets Retsudvalg, Bjørn Elmquist, over for DR's Polaroid-redaktion bekræftet, at der ved siden af det almindelige politisamarbejde også er tale om efterretningsvirksomhed. At der altså er tale om, at oplysninger fra Politiets Efterretningstjeneste (PET) via SIRENE kanaliseres over i Schengensamarbejdet.

Svar (17/6 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Schengen-samarbejdet er et samarbejde om grænsekontrol og bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og illegal indvandring. Der er med andre ord ikke tale om et efterretnings samarbejde eller et efterretningslignende samarbejde.

Efter Schengen-konventionens artikel 92 opretter og driver Schengen-landene et fælles informationssystem, bestående af en national del i hvert land og en central teknisk støttefunktion. Schengen Informationssystemet giver ved hjælp af elektronisk søgning de myndigheder, der er udpeget af Schengen-landene, ad-